

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 1.641 van 11 september 2007
in de zaak X/IIde kamer

In zake: X
handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijk
vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen:
X
X
X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse
Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Russische nationaliteit, handelend in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen, op 6 juni 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 31 mei 2007 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemoirie.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VAN PACHTENBEKE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen, met haar kinderen, aan in België op 20 februari 2007 en diende dezelfde dag een asielverzoek in.

1.2. Op 31 mei 2007 werd aan verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

De beslissing wordt gemotiveerd als volgt:

"(...)

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan (2) de Poolse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 16'1^e van de Europese Verordening (EG) 343/2003.

Betrokkene heeft op 22/09/2006 in Polen een asielaanvraag ingediend en de Poolse overheid heeft op datum van 15/03/2007 ingestemd met de vraag tot terugname van bovengenoemde persoon.

Betrokkene heeft geen specifieke elementen aangehaald waarom haar asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden – betrokkene verklaart voor België gekozen te hebben omdat haar ouders hier wonen. De familieleden van de meerderjarige betrokkene werden, inderdaad zoals de raadsman van betrokkene ook schreef, in België erkend, maar deze familieleden behoren echter niet tot het gezin van betrokkene zoals gedefinieerd in art.2§1 van de verordening. Betrokkene is ook niet afhankelijk van de hulp van haar familie.

Bovendien kozen betrokkene en haar familieleden er zelf voor reeds enige tijd gescheiden van elkaar te leven.

De familieleden van betrokken(e) zijn reeds van 2002 en 2004 in België.

Betrokkene verklaart tussen 28/12/2006 en 17/2/2007 teruggekeerd te zijn naar Tsjetsjenië maar kan hiervan geenszins een bewijs van verblijf van minimum drie (3) maanden voorleggen. Ook Polen beschikt niet over aanwijzingen die de verklaringen van betrokkene kunnen ondersteunen. Aangenomen wordt dat betrokkene het grondgebied van de lidstaten niet langer dan drie maanden verlaten heeft sinds (haar) eerste asielaanvraag waardoor de verantwoordelijkheid van Polen intact blijft.

De medische conditie (betrokkene is hepatitis A-patiënt) van betrokkene vereist geen behandeling in België en verhindert betrokkene niet om te reizen.

De raadsman van betrokkene "is de mening toegedaan dat het feit dat Polen overspoeld wordt door vluchtelingen uit de vroegere Sovjet-Unie, tot gevolg heeft dat dat land noch de financiële noch de andere middelen heeft om elke asielaanvraag op een objectieve en eerlijke wijze te behandelen, zodat een overname van het asioldossier van mijn cliënte door Polen zou inhouden dat haar rechten op een eerlijke behandeling van haar asioldossier, ernstig in het gedrang zou komen".

Er zijn geen concrete aanwijzingen dat een terugkeer naar Polen een direct risico inhoudt dat het asioldossier van betrokkene in Polen niet op een objectieve en eerlijke wijze behandeld zal worden. Betrokkene heeft hierover in haar interview niets verklaard. Het verslag van (de) onderzoeksreis naar Polen opgesteld door (T.I.) dateert uit 2005. Er is geen recent rapport dat het tegendeel bewijst dat de situatie ondertussen veranderd is in de positieve zin.

Polen is als lidstaat gebonden aan het gemeenschappelijk asielbeleid dat een gemeenschappelijk Europees asielstelsel (dat) stoelt op de volledige en niet restrictieve toepassing van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, aangevuld door het Protocol van New-York van 31 januari 1967.

Er is derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag te behandelen op grond van art. 3'2, art 7 of art 15 van bovengenoemde verordening.

Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten binnen de 5 (vijf) dagen en dient zij zich aan te bieden bij de Poolse autoriteiten(4).

(...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep:

Over de gegrondheid van het beroep:

2.1.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 15 van de verordening van de Raad van 18 februari 2003 (343/2003/EG) tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door de onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Dublinverordening) en van artikel 8 van het Verdrag van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM). Verzoekster stelt dat deze beide bepalingen samen gelezen de verplichting opleggen aan de minister van Binnenlandse Zaken om het asielverzoek in België te behandelen aangezien al haar nauwe familiebanden zich situeren in België en zij aangewezen is op deze familieleden om zich in België te beredderen.

Artikel 15.1 van de Dublinverordening bepaalt het volgende:

“Iedere lidstaat kan, ook wanneer hij met toepassing van de in deze verordening vastgestelde criteria niet verantwoordelijk is voor de behandeling, gezinsleden en andere afhankelijke familieleden herenigen op humanitaire gronden, in het bijzonder op grond van familiebanden of op culturele gronden.

In dat geval behandelt deze lidstaat op verzoek van een andere lidstaat het asielverzoek van de betrokkene. De beide betrokkenen moeten hun instemming geven.”

Uit deze bepaling blijkt geenszins dat België de verplichting heeft de asielaanvraag van verzoekster te behandelen, er wordt slechts voorzien in een mogelijkheid. In de bestreden beslissing wordt bovendien duidelijk aangegeven waarom België geen gebruik wenst te maken van de geboden mogelijkheid. Er wordt immers gemotiveerd dat de in België verblijvende familieleden niet behoren tot het gezin van verzoekster en dat verzoekster niet afhankelijk is van de hulp van haar familie. Verzoekster leefde jaren gescheiden van haar familieleden in België zodat hoe dan ook bezwaarlijk kan gesteld worden dat zij van deze familieleden afhankelijk is. Aangezien de familieleden waarnaar verzoekster verwijst niet tot haar kerngezin behoren en zij bovendien zelf aan de basis ligt van de scheiding van deze familieleden, doordat zij verkoos in haar land van herkomst te blijven, terwijl haar familieleden naar België afreisden kan evenmin tot een schending van artikel 8 EVRM besloten worden.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3, tweede lid, van de Dublinverordening en de artikelen 2 en 3 EVRM. Verzoekster betoogt dat de minister van Binnenlandse Zaken de mogelijkheid heeft om het asielverzoek te behandelen en dit dient te doen daar de veiligheid van Tsjetsjeense asielzoekers in Polen niet gegarandeerd is en dat er mensonwaardige toestanden heersen in de Poolse vluchtelingenkampen.

Er kan verwezen worden naar de bespreking van het eerste middel, nu ook uit artikel 3, tweede lid van de Dublinverordening geen verplichting voortvloeit om de asielaanvraag in België te behandelen en in de bestreden beslissing gemotiveerd wordt waarom van deze optie geen gebruik gemaakt wordt. Verzoekster laat bovendien na om aan te tonen dat de door haar geschetste situatie wat betreft de veiligheid en de opvang van asielzoekers in Polen nog actueel is en op die wijze de stelling van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken te weerleggen dat het verslag waarnaar verwezen wordt reeds van 2005 dateert. Het volstaat immers niet te stellen dat men bij gebreke aan recente artikels of officiële publicaties “mag aannemen dat de situatie nog steeds ongewijzigd is” en dat het verweerder is “die dient te bewijzen dat dit argument van verzoekster verkeerd is”. Overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel “Actori incumbit probatio”

draagt verzoekster de bewijslast. Een schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM wordt dan ook niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3.1. In een derde middel voert verzoekster de schending aan van artikel 2, 4° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur aangezien de beroepsmogelijkheid op de bestreden beslissing niet correct vermeld werd.

Een gebrek in de kennisgeving van een administratieve akte brengt de rechtmatigheid van de akte evenwel niet in het gedrang en is niet van die aard om aanleiding te kunnen geven tot de nietigverklaring van de akte als dusdanig (R.v.St. nr. 111.140, 8 oktober 2002).

Het derde middel is ongegrond.

Verzoeker voert geen enkel gegrond middel aan tegen de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend zeven door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. VAN CAMP,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAMP.

G. DE BOECK.